Oğlan ve Bal Possumu
Çınar BİBER

Oğlan ve Bal Possumu

Çınar BİBER

Parlak bir cumartesi sabahı, Leo adında bir oğlan kırmızı spor ayakkabılarını giydi ve yeşil kanvas sırt çantasını kaptı. Bahçesinin, çiçeklerin uzun boylu büyüdüğü ve arıların vızıldadığı yabani köşesini keşfetmeyi çok severdi. Annesi oraya 'gizli bahçe' derdi. Leo ise oraya macera yeri derdi. Bugün yeni bir şey bulmayı umuyordu.

Leo lavanta çalılarının yanından süzülerek geçti, yuvarlak kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Birden gözüne minik bir hareket takıldı. Parlak pembe bir çiçeğin üzerinde başparmağından büyük olmayan bir canlı oturuyordu! Yumuşak, altın kahverengi tüyleri, uzun sivri bir burnu ve taç yaprağa dolanmış ince bir kuyruğu vardı. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Sen de nesin?' diye fısıldadı.

Küçük hayvan kaçmadı. Uzun burnunu çiçeğe daldırıp tatlı bir şey içti. Leo hayretle izledi. 'Anne!' diye seslendi. 'Çabuk gel!' Annesi bahçe eldivenleri hâlâ cebindeyken koşup geldi. Minik canlıyı görünce gülümsedi. 'Bu bir bal possumu,' dedi yumuşak bir sesle. 'Bütün gün nektar içer.'

Leo'nun küçük kız kardeşi Mia, pembe tulumuyla koşarak geldi, siyah örgüleri zıplıyordu. 'Bu ne? Bu ne?' diye sordu. Leo işaret etti. 'Bir bal possumu,' dedi. 'Çok minik!' Mia'nın kocaman kahverengi gözleri açıldı. 'Burada mı yaşıyor?' diye sordu. Annesi başını salladı. 'Evet, ama ancak yiyecek çok sayıda çiçek varsa.'

Annesi, bal possumlarının yıl boyunca açan birçok farklı çiçeğe ihtiyaç duyduğunu anlattı. 'Şafaktan akşam karanlığına kadar nektar yudumlarlar,' dedi. 'Yeterince çiçek olmadan yaşayamazlar.' Leo minik canlıya baktı. Çok küçük ve aç görünüyordu. 'Ama bizim bahçemiz çiçeklerle dolu,' dedi. Annesi içini çekti. 'Evet, ama birçok bahçe öyle değil. Yaşam alanları giderek küçülüyor.'

Leo'nun içinde bir sızı hissetti. Bal possumu çok küçük ve narin bir canlıydı. Yardıma ihtiyacı vardı. 'Ne yapabiliriz?' diye sordu. Annesi gülümsedi. 'Başkalarına onları öğretebiliriz,' dedi. 'Daha çok insan çiçek dikerse, bal possumlarının bir yuvası olur.' Leo derin derin düşündü. Büyük bir şey yapmak, herkesin hatırlayacağı bir şey yapmak istiyordu.

O gece Leo'nun aklına bir fikir geldi. Kusursuz bir bal possumu yaşam alanı maketi yapacaktı! Herkese bu minik hayvanların nasıl rengârenk bir çiçek cümbüşüne ihtiyaç duyduğunu gösterecekti. Ertesi sabah karton, boya ve kil topladı. Mia da yardım etti, boyaları parlak bir sıraya dizdi. 'Ben pembe çiçekleri boyamak istiyorum!' dedi.

Leo ve Mia bütün gün çalıştılar. Karton bir tabanın üzerine büyük, yeşil bir bahçe boyadılar. Kilden ve boru temizleyicilerden çiçekler yaptılar: kırmızı, sarı, mor ve beyaz. Leo hatta altın kahverengi kilden, uzun burunlu ve kıvrık kuyruklu minik bir bal possumu bile yaptı. 'Tıpkı gerçeğine benziyor!' dedi Mia, ellerini çırparak.

Annesi, çiçekleri tıpkı gerçek bir bahçedeki gibi sıralar hâlinde yapıştırmalarına yardım etti. 'Bal possumları farklı zamanlarda açan çiçeklere ihtiyaç duyar,' dedi. 'Böylece her zaman nektar olur.' Leo üzerinde 'Bal Possumunu Koru' yazan küçük bir tabela ekledi. Yanına minik bir kalp çizdi. 'Bu herkese öğretecek,' dedi gururla.

Maket kuruyunca Leo onu mutfak masasına koydu. Arkadaşlarını ve komşularını görmeye davet etti. Onlara bal possumunu, ne kadar minik olduğunu ve bütün gün nasıl nektar içtiğini anlattı. 'Ama yeterince çiçek dikmezsek,' dedi, 'yuvalarını kaybederler.' Herkes küçük kil canlıyı görmek için daha da yaklaştı.

Leo'nun arkadaşı Sam, 'Yardım etmek için ne yapabiliriz?' diye sordu. Leo gülümsedi. 'Bahçelerimize çiçek dikebiliriz,' dedi. 'Bir balkondaki birkaç saksı bile yardımcı olabilir.' Mia yerinde zıpladı. 'Ben pembe çiçekler dikeceğim!' dedi. Annesi başını salladı. 'Ve başkalarına da anlatabiliriz.' Oda heyecanla uğulduyordu.

Bir hafta sonra Leo'nun sınıfı bahçeyi ziyaret etti. Öğretmeni Bayan Chen ondan maketini anlatmasını istedi. Leo derin bir nefes aldı. 'Bu bir bal possumu,' dedi, işaret ederek. 'Çok sayıda çiçeğe ihtiyaç duyan minik bir hayvan. Ama yaşam alanları giderek küçülüyor. Hepimiz çiçek dikerek yardım edebiliriz.' Sınıf arkadaşları dikkatle dinledi.

Bayan Chen gülümsedi. 'Bu harika bir ders, Leo,' dedi. 'En küçük canlılar bile ilgimize layıktır.' Sınıf okulda bir çiçek bahçesi dikmeye karar verdi. Leo gurur duydu. Minik dostuna yardım etmişti. Bal possumu küçük olabilirdi ama herkese büyük bir şey öğretmişti.

Bahçesine dönen Leo pembe çiçeğin yanına sessizce oturdu. Bal possumu dostunun geri gelmesini umuyordu. Sonra minik bir hareket gördü. İşte oradaydı! Küçük canlı burnunu çiçeğe daldırıp içti. Leo gülümsedi. 'Yine merhaba,' diye fısıldadı. 'Bol bol çiçeğin olmasını sağlayacağım.' Bal possumu kuyruğunu salladı ve biraz daha içti.

Mia koşarak geldi. 'Gördün mü?' diye sordu. Leo başını salladı. 'Geri geldi!' Mia kıkırdadı. 'Çiçeklerimiz en güzeli!' Annesi de yanlarına geldi, sıcak gülümsemesi pırıl pırıldı. 'Harika bir şey yaptın, Leo,' dedi. 'Küçük bir canlıyı korudun.' Leo her yanında mutluluk hissetti. Küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

O günden sonra Leo bahçede hep minik canlılar aradı. Bal possumlarının yaşayabilmek için çok sayıda çiçekli bitkiye ihtiyaç duyduğunu öğrendi. Karşılaştığı herkese anlattı. 'Doğayı koru, her seferinde küçük bir hayvan,' dedi. Ve başparmaktan büyük olmayan bal possumu, çiçeklerin arasında güvende, tatlı nektar içmeye devam etti.